

[Arbejdsministeren]

sammen anvender et rigtigt talgrundlag, bekræfte, at fra det faktisk anvendte beløb på arbejdsmarkedsuddannelserne i 1985 til finanslovsforslaget for 1986 er der totalt set et beskedent fald, nemlig 61 mill. kr., fra 1,698 mia kr. til 1,637 mia kr. Jeg vil godt sammenholde det med, at der i forhold til 1982 er sket en signifikant stigning. I 1982 var de faktiske udgifter 1,257 mia kr. I 1986 er der budgetteret med 1,637 mia kr. Der er mulighed for, at der kommer yderligere midler ud af de 125 mill. kr., som vi ikke har udmøntet endnu.

Det vil altså sige, at det er et område, hvor der er sket en ganske kraftig stigning i bevilningerne over en fire års periode – erkendt, en lille nedgang fra 1985 til 1986.

Jeg har af gode grunde ikke på nuværende tidspunkt antallet af kursusuger inden for specialarbejderuddannelsen i 1986, men tallet var i 1982 19.984 og i 1985 22.100, altså en stigning. Hvis vi ser på efteruddannelsen for faglærte, ser vi, at tallet har været stabilt, omkring 8.100 i 1982 og i 1985. Så det er urimeligt og misvisende at tale om markante nedskæringer, når man ser det i perspektiv.

Men bortset fra det er vi enige om, at det, det drejer sig om nu, er, hvordan vi konstruktivt i fællesskab kan finde ud af et system, hvor man decentralt ude i regionerne hurtigt kan foretage en tilpasning mellem det behov, der er for uddannelser, og de uddannelser, der skal gennemføres, bl.a. på specialarbejderskolerne og i arbejdsmarkedsuddannelsessystemet.

Jeg synes – det er derfor, jeg indledte med at sige, at vi nu står ved en skillevej – at vi skal lade være med at diskutere de berømte 5.455. Lad os, som hr. Estrup var inde på, koncentrere os om: hvor vil det være galt på længere sigt? Hvad kan vi gøre for at forhindre, at det går galt, sådan at vi kan forhindre en rigtig flaskehalsdebat ved, at vi har taget fat i god tid og ikke har ventet på, at vi først skulle have dokumenteret, at der var 50.000 stillinger, som ikke var besat, og 200.000 arbejdsløse? Det er meget mere spændende at gøre det, inden problemet er blevet stort.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg er enig i, at vi står ved en skillevej. Vi har af tidligere arbejdsministre – det kan den

nuværende arbejdsminister naturligvis ikke hæfte for – i tide og i utide fået at vide, at der skulle ske noget i arbejdsformidlingssystemet med hensyn til ny teknologi. Vi har fået at vide, at det hastede, og at det ville ske i 1986. Det kan jeg så forstå ikke sker. Man har tanker, og man har måske endda også en fornuftig plan. Det lyder jo rimeligt og fornuftigt. Men der er ikke lavet tidsplaner, der er ikke afsat midler, i hvert fald ikke efter hvad jeg hørte. Hvis jeg har hørt forkert, vil jeg godt have at vide, hvor mange penge der rent faktisk er sat af til EDB i arbejdsformidlingssystemet.

Jeg kan i og for sig godt forstå, hvis der foregår nogle forhandlinger – det er nye tal – at man så ikke konkret kan sige til mig, at det er 145 eller 110 eller hvor mange der skal fyres i arbejdsformidlingen. Men kan arbejdsministeren her fra folketingets talerstol give en garanti for, at antallet af medarbejdere i arbejdsformidlingen fastholdes på det nuværende niveau? Jeg synes, det ville være flot, hvis arbejdsministeren kunne give en sådan garanti.

Det er også korrekt, og jeg synes, det er flot, at arbejdsministeren erkender, at der er sket en nedgang, og at der i et tidsperspektiv er sket en forøgelse af arbejdsmarkedsuddannelserne. Det ved vi alle sammen godt herinde, for vi har været med til at bevilge penge, vi har været med til at presse på for at få bevillingerne igennem. Men det, vi kan se fra det ene år til det andet, er, at der sker en aktivitetsnedgang. Og det, vi kan se – det vil jeg godt spørge om – er, at der ude omkring på specialarbejderskolerne rent faktisk står lokaler tomme, fordi man mangler driftsmidler. Det er i virkeligheden en dårlig investering at investere i skoler, der står tomme.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil ligesom min forgænger i tide – og formodentlig også i utide – gentage, at der skal indføres EDB i arbejdsformidlingen. Jeg har forstået planerne under min forgænger på samme måde som under den nuværende arbejdsminister, nemlig at det var noget, der skulle ske i en fornuftig tidsrækkefølge. At det skal startes op i 1986, kan jeg bekræfte. Jeg kan ikke her og nu sige, hvor meget vi vil anvende på det i 1986, for det afventer den samlede prioritering i forbindelse med